

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2020 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Koelner

Protokolant: Katarzyna Bochnacka

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2020 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa: M. W. (1)

przeciwko: (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz powoda M. W. (1) kwotę 4718,38 zł (cztery tysiące siedemset osiemnaście złotych trzydzieści osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 10 listopada 2017 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1903,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 900,00 zł kosztów zastępstwa procesowego;

III. zarządza z urzędu zwrot stronie pozwanej kwoty 397,14 zł tytułem różnicy między kosztami pobranymi a kosztami należnymi.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 lutego 2019 r. powód M. W. (2), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wystąpił przeciwko (...) S.A. z siedzibą w Ł. z żądaniem zapłaty na jego rzecz kwoty 4 418,38 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 listopada 2017 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od strony pozwanej na jego rzecz zwrotu kosztów opinii biegłego rzeczoznawcy, zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W treści uzasadnienia powód wskazał, że w dniu 5 października 2017 r. na chodniku przy ul. (...) we W. doszło do osunięcia się dachówek z pobliskiego budynku mieszkalnego na pojazd marki S. (...), należący do powoda. Powód zwrócił się do zarządcy budynku, a następnie – do jego ubezpieczyciela, tj. strony pozwanej, która w ramach postępowania likwidacyjnego wypłaciła powodowi kwotę 3 981,62 zł brutto, nie pokrywającą jednak, zdaniem powoda, w pełni wyrządzonej szkody.

Nakazem zapłaty z dnia 6 marca 2019 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VII Wydziale Cywilnym nakazał pozwanemu, aby zapłacił stronie powodowej kwotę 4 718,38 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 10 listopada 2017 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 676 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia niniejszego nakazu, albo wniósł w tymże terminie do tutejszego Sądu sprzeciw.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu

strona pozwana wskazała, że kwestionuje żądanie powoda, bowiem wypłacona dotychczas kwota odszkodowania odpowiada wysokości szkody powstałej w uszkodzonym pojeździe.

W toku postępowania stanowisko stron pozostało bez zmian.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 października 2017 r. pojazd marki S. (...), znajdujący się na parkingu przy ul. (...) we W., należący do powoda M. W. (3), uległ uszkodzeniu wskutek spadnięcia na karoserię dachówek z pobliskiego budynku mieszkalnego. Zarządcą budynku było Towarzystwo Budownictwa (...) Sp. z o.o., które zawarło ze stroną pozwaną (...) S.A. w Ł. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w związku z posiadaniem mienia i zarządzaniem nieruchomością nr (...).

Wskutek tego zdarzenia doszło m.in. do rozbicia pokrywy dachowej (szyberdach), zniszczenia relingów dachowych, licznych ubytków blacharskich i zalania wnętrza auta wodą deszczową. Powód wezwał policję, która sporządziła notatkę ze zdarzenia i dokumentację fotograficzną. Następnie powód zlecił naprawę uszkodzonych elementów samochodu, starając się wykonać ją możliwie najniższym kosztem, przeznaczając na ten cel ok. 2 000 zł. Powód zakupił także na portalu (...) używany szyberdach wraz z systemem sterującym elektroniką.

Dowód: przesłuchanie powoda na rozprawie w dniu 18 czerwca 2019 r., korespondencja e-mailowa zawarta w aktach szkodowych

Początkowo pozwany ubezpieczyciel uznał powstałą szkodę za skutek zdarzenia losowego (silne porywy wiatru); po ponownej analizie akt sprawy, uznał jednak odpowiedzialność ubezpieczonego zarządcy budynku i przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 3 981,62 zł, w oparciu o kalkulację (kosztorys E. nr (...)) sporządzoną przez rzeczoznawcę A. K. w dniu 25 października 2017 r. Powód odwołał się od tej decyzji w dniu 20 sierpnia 2018 r., domagając się dopłaty w kwocie 4 418,38 zł. Pozwany wypłaty tej kwoty odmówił.

Dowód: decyzja z dnia 2 sierpnia 2018 r. wraz z kalkulacją z dnia 25 października 2017 r. – k. 24 i nast.; odwołanie z dnia 20 sierpnia 2018 r. – k. 28 i nast.; pismo pozwanego z dnia 29 sierpnia 2018 r. – k. 51 i nast.

Zakres koniecznej naprawy powstałych uszkodzeń obejmował: montaż nowego szyberdachy, naprawę: drzwi, okien, lusterek, relingów i listew dachu, nadkoli, lamp tylnych, osłon zderzaków; usunięcie odłamków; zabezpieczenie antykorozyjne części nadwozia i konserwację profili zamkniętych; lakierowanie: maski silnika, drzwi, poszycia słupka lewego górnego, dachu, ściany bocznej tylnej lewej i ściany tylnej prawej. Konieczny był zakup nowej pokrywy dachu, relingów dachowych, kleju, nici tnącej, płynu czyszczącego, primera i aktywatora do szyb oraz aplikatorów.

Przy uwzględnieniu kosztów naprawy z użyciem części oryginalnych jakości O, kalkulacja naprawy wynosi 10 612,37 zł brutto (8 627,94 zł netto). Natomiast przy przyjęciu kosztów naprawy z uwzględnieniem części wszystkich jakości (O, Q, P) zakres ten wynosi 10 409,06 zł brutto (8 462,63 zł netto).

Dowód: opinia biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej i wyceny wartości pojazdu oraz kalkulacji kosztów naprawy z dnia 23 października 2019 r. – k. 113 i nast.; opinia uzupełniająca z dnia 1 lutego 2020 r. – k. 143 i nast.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód dochodził w niniejszym postępowaniu naprawienia szkody doznanej na skutek uszkodzenia pojazdu, tj. zwrotu związanych z tym zdarzeniem kosztów koniecznej naprawy. Pozwanym w tym procesie był zakład ubezpieczeń, w którym ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej był zarządca budynku – T. (...)

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zasada odpowiedzialności nie była między stronami sporna. Strona pozwana nie kwestionowała bowiem, że do zdarzenia doszło oraz że winę za to ponosiło T. (...). W toku postępowania

likwidacyjnego strona pozwana uznała bowiem swoją odpowiedzialność i wypłaciła powodowi odszkodowanie w kwocie 3 981,62 zł. Sporna pozostawała wysokość dochodzonego roszczenia, wobec wywodzenia przez powoda, że ww. kwota została zaniżona.

Zgodnie z art. 434 k.c., za szkodę wyrządzoną przez zawalenie się budowli lub oderwanie się jej części odpowiedzialny jest samoistny posiadacz budowli, chyba że zawalenie się budowli lub oderwanie się jej części nie wynika ani z braku utrzymania budowli w należytych stanie, ani z wady w budowie. Odpowiedzialność na podstawie art. 434 k.c. jest zatem odpowiedzialnością na zasadzie ryzyka (okolicznością egzoneracyjną może być dowolna z przyczyn sprawczych zawalenia się budowli – na takie przyczyny jednak strona pozwana nie wskazywała).

Odpowiedzialność ubezpieczyciela wynika z art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Ustalając stan faktyczny w sprawie, Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym umowy ubezpieczeniowej nr (...) oraz dokumentacji z akt szkodowych i przesłuchania stron, ograniczając ten dowód do przesłuchania powoda. Z uwagi na konieczność zasięgnięcia wiadomości specjalnych Sąd dopuścił także dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej na okoliczność ustalenia zakresu i wysokości szkody w samochodzie powoda marki S. (...) nr rej. (...) w związku ze zdarzeniem z dnia 5 października 2017 r. Z uwagi na złożenie przez obie strony zastrzeżeń do ww. opinii, biegły sporządził następnie opinię uzupełniającą. Z opinii tych wynika, że wysokość kosztów naprawy koniecznej i niezbędnej do przywrócenia samochodu do stanu sprzed zdarzenia według cen aktualnych przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych wynosi 10 612,37 zł (wariant A), zaś przy zastosowaniu części dostępnych wszystkich jakości (tj. zarówno opatrzonych znakiem logo producenta samochodu, jak i bez znaku, oraz części zamiennych o porównywalnej jakości), wynosi 10 409,06 zł (wariant B). Zatem przy przyjęciu wariantu A do dopłaty na rzecz powoda pozostawałaby kwota 6 630,75 zł, zaś przy przyjęciu wariantu B – kwota 6 427,44 zł, brak było jednak podstaw do zasądzenia którejkolwiek z tych kwot, zważywszy, że powód wystąpił o zasądzenie z tego tytułu kwoty 4 418,38 zł i powództwa nie rozszerzył.

Biorąc zatem pod uwagę całokształt powyższych okoliczności Sąd uznał za w pełni uzasadnione i adekwatne zasądzenie na rzecz powoda odszkodowania „uzupełniającego” w wysokości kwoty 4 418,38 zł, a nadto kwoty 300 zł tytułem zwrotu kosztów opinii sporządzonej na zlecenie powoda (vide pkt I sentencji wyroku).

Odsetki ustawowe za opóźnienie w spełnieniu świadczenia Sąd zasądził – zgodnie z żądaniem pozwu – od dnia 10 listopada 2017 r. do dnia zapłaty. Zgodnie z art. 817 § 2 w zw. z § 1 k.c., gdyby wyjaśnienie w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. W niniejszej sprawie ubezpieczyciel niewątpliwie miał już w dniu 25 października 2017 r. wiedzę o wszelkich okolicznościach zdarzenia, skoro kalkulacja (kosztorys E. nr (...)) sporządzona przez rzeczoznawcę A. K. w toku postępowania likwidacyjnego opatrzona została właśnie tą datą. Tym samym stwierdzić należy, że czternastodniowy termin płatności upłynął w dniu 9 listopada 2017 r.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu był art. 98 § 1 k.c. ustanawiający zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Strona pozwana, która przegrała sprawę w całości, winna zatem zwrócić powodowi całość poniesionych przez niego kosztów procesu. Powód poniósł w toku postępowania koszty, na które składały się: 236 zł tytułem opłaty od pozwu, 900 zł tytułem kosztów zastępstwa przez profesjonalnego pełnomocnika (§2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 750 zł tytułem zaliczki na koszty związane z przeprowadzeniem opinii biegłego – łącznie 1 903 zł.

W punkcie III wyroku, w związku z pobraniem również od strony pozwanej zaliczki w kwocie 750 zł na koszty związane z przeprowadzeniem opinii biegłego, która to zaliczka nie została w całości spożytkowana, zwrotowi na rzecz strony pozwanej podlegała kwota nadwyżki ponad koszty należne, wynosząca 397,14 zł.